

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีหลักการ คือ เป็นหลักสูตรเพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ ให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพ ได้ตรงความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้น ความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของ ผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ อาชีพอิสระได้ สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังเปิด โอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับ สภาพชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 2)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ให้นักเรียนเป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่ เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ ของตนเองและผู้อื่น เป็นผู้มั่งคั่งทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความ รับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็น คุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้าง สิ่งแวดล้อมที่ดี ฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และ วินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ อีกทั้งตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ ซึ่งมีความมั่นคงของ

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และอีกประการหนึ่งที่สำคัญของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชางานขาย ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพดังนี้ คือ นักเรียนสามารถสาธิตสินค้า ขายสินค้า และบริการแก่ลูกค้าทั้งทางตรงและทางอ้อม จัดแสดงสินค้า จัดร้านค้า และจัดกิจกรรม ส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ หาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางการขาย และกำหนดช่องทางการจำหน่าย จัดทำเอกสารเกี่ยวกับงานขาย จัดหาสินค้าและบริการ เขียนแผนการตลาด แผนการขาย แผนผังร้านค้าปลีกและส่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 2)

รายวิชาในสาขาการขาย เป็นวิชาที่มีบทบาทในการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพธุรกิจ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ห้างหุ้นส่วน บริษัท จำกัด บริษัท (มหาชน) จำกัด เป็นต้น เป็นประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ และสิ่งสำคัญยิ่งคือเป็นเรื่องของการวิเคราะห์ สภาพเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ทำให้ความต้องการซื้อของผู้บริโภคมากขึ้น มีผลทำให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาผลิตภัณฑ์กันอย่างแพร่หลายในตลาด สินค้าอุปโภคบริโภค และตลาดสินค้าอุตสาหกรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่นักการตลาดซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ ดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ต้องพยายามคิดค้นกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง เป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่ในการผลิตนักการตลาดที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่างๆ รวมทั้ง การประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ กรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 บัญญัติว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้าน วิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้าน วิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพ ให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ทางทฤษฎีอันเป็นสากล และภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะ จนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ (พระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา, 2551: 3) จากความสำคัญนี้สถาบันจึงได้เน้นความสำคัญของวิชาการขาย 1 และจัดให้เป็นวิชาชีพเฉพาะสาขาของแผนกวิชาที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร สาขาการขาย ในกระบวนการวิชานี้เป็นการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยให้สอดคล้องกับ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาตรฐานวิชาชีพ จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชา

วิธีการสอนในสายวิชาการขายนั้นมีหลายวิธี เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนโดยการ แสดงบทบาทสมมติ การถาม - ตอบ การวิเคราะห์กรณีศึกษา แต่วิธีการสอนแบบใดจะดีที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนว่าควรมีเทคนิควิธีที่จะเลือกวิธีสอน

ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาในแต่ละเรื่อง เนื้อหาเดียวกันอาจมีการสอนหลายวิธี ครูผู้สอน
ต้องใช้วิธีการสอนให้ดีที่สุดสำหรับเรื่องนั้น (สุนิท หนูกิ้ง, 2551: 3)

ปัญหาในการสอนวิชาการขาย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการขาย
ในสถาบันระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพัทลุง จากการสัมภาษณ์และประสบการณ์ในการสอนวิชาการขาย 1
ของผู้วิจัยพบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนหลายสาเหตุ เช่น การขาดสื่อการเรียนการสอนที่
น่าสนใจที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์และการโต้ตอบ
กับครูผู้สอน นักเรียนจึงไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน อีกทั้งในกรณีที่มีคาบสอนสองคาบติดกันยังทำ
ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายมากยิ่งขึ้น อีกสาเหตุหนึ่งคือการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ในเนื้อหา นักเรียน
ไม่มีความกระตือรือร้น ขาดความคิดสร้างสรรค์ ไม่มีความกล้าแสดงออกซึ่งขัดแย้งกับบุคลิกภาพของ
นักเรียนสาขาการขายที่ต้องเป็นคนกล้า มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีภาวะการเป็นผู้นำในการเสนอสิ่งใหม่
(วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว, ฝ่ายวิชาการ, 2552) นอกจากนี้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการขาย วิชาการขาย 1 ในจังหวัดพัทลุง พบว่า
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ 41.91 ซึ่งผลยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยระบุมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา
พาณิชยกรรมว่านักเรียนต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป (สำนักงาน
ทดสอบทางวิชาการ, 2552: 1) และจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขาย 1 จากหน่วยการเรียนรู้
ทั้งสิ้น 12 หน่วย พบว่าหน่วยที่ 5 เรื่องความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา เป็นหน่วย
การเรียนรู้ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ (วิทยาลัยการอาชีพบาง
แก้ว, ฝ่ายวิชาการ, 2552)

Artat and Newman (1990: 448-449) ได้กล่าวถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative
learning) ว่ามีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิก
ทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิก
ทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อน
แก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียน
เองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ Slavin (1995: 2) ได้กล่าวถึง
ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ว่าเป็นวิธีสอนที่จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียน
เป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 3-5 คน โดยที่สมาชิกอาจมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน
ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รับผิดชอบการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มร่วมกันเพื่อให้
งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ โดยสมาชิกภายในกลุ่มต้องกระตุ้นสมาชิกคนอื่น และช่วยเหลือกัน

ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในตนเองและของกลุ่มให้มากที่สุด การเรียนแบบร่วมมือ เน้นความร่วมมือและการสนับสนุนร่วมกันระหว่างผู้เรียน โดยพยายามที่จะออกแบบสภาพการเรียนรู้และกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญ ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยมีหลักการว่าผลสำเร็จของกลุ่มคือผลสำเร็จของตนเอง

การจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ความคิด และการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา สร้างสังคมที่มีการร่วมมือ การให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ เกิดจากการให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนอย่างเต็มตัว (กรมวิชาการ, 2536 อ้างถึงใน บัญญัติ ชำนาญกิจ, 2552: 1) และนอกจากนี้ Piaget (1995: 2) ได้กล่าวถึงปัจจัยการพัฒนาทางด้านสติปัญญา และความคิด คือ การที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและจะต้องมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จะทำให้ระดับความคิดและปัญญาพัฒนาขึ้น การเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดี คือ การเรียนแบบร่วมมือ ดังงานวิจัยของ เพชรไพฑิณ อุบึง (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีต้นทุน 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร โดยใช้วิธีการสอนร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) โดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขัน เป็นเทคนิคที่ใช้หลังจากครูผู้สอนได้สอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใช้ได้กับทุกวิชาที่ครูผู้สอนมีจุดประสงค์ต้องการให้ผู้เรียนทบทวนหรือฝึกฝนในสิ่งที่เรียนไป โดยใช้บรรยากาศในการแข่งขันเพื่อเพิ่มความสนใจ ความสนุกสนานให้กับผู้เรียน (John Hopkins, 1993: 3) ส่วนวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) โดยใช้เทคนิคร่วมกันคิด เป็นเทคนิคที่ใช้แทรกในระหว่างที่ครูผู้สอนกำลังสอน ใช้ได้กับทุกวิชา มีจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้จดจ่อ ตั้งใจฟังในสิ่งที่ครูสอนอยู่ ครูผู้สอนยังสามารถใช้วิธีการสอนนี้เพื่อทบทวนและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ได้ว่าผู้เรียนตั้งใจหรือไม่ โดยใช้บรรยากาศในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน (Spencer Kagan, 1992: 2)

เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิด เป็นเทคนิคการสอนที่สามารถนำมาใช้กับวิชาการขาย 1 ได้ กล่าวคือ เทคนิคทีมเกมแข่งขันเป็นวิธีการสอนที่ตื่นเต้นสนุกสนาน การที่ต้องแข่งขันกันในเกมแบบเผชิญหน้าทำให้เกิดความตื่นเต้น ทำทลายความสามารถ ฝึกฝนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียนสาขาการขาย เทคนิคนี้ใช้เมื่อครูสอนเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใช้ทบทวนบทเรียนหรือสิ่งที่เรียนไปโดยใช้

บรรยากาศในการแข่งขัน และเท่าที่ผ่านมาพบว่าในกรณีที่มีการแข่งขันและนักเรียนมีผลคะแนนเท่ากัน นักเรียนมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น (สมศักดิ์ ภู่วิภาวรรณ, 2545: 4) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิทิ หนูกึ่ง (2551: บทคัดย่อ) เรื่อง การใช้เทคนิค TGT (Teams Games Tournaments) เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการส่งเสริมการตลาดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด โรงเรียนหาดใหญ่ อำนวยวิทย์บริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษาที่ได้รับการเรียนโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนเทคนิคร่วมกันคิด เป็นวิธีการที่ครูสามารถใช้แทรกในระหว่างที่ครูกำลังสอน โดยสามารถใช้ได้กับวิชาพื้นฐานอย่าง วิชาการขาย 1 ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้จดจ่อตั้งใจฟังในสิ่งที่ครูกำลังสอนอยู่ และวิธีการนี้เป็นวิธีการทบทวน และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ได้ว่าผู้เรียนตั้งใจหรือไม่ โดยครูให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนใน ลักษณะการแข่งขันกัน มีการแจกเอกสารให้ผู้เรียนแทนการฟังการอธิบายจากครู จากนั้นครูตั้งคำถาม จากเรื่องที่อ่านแล้วให้กลุ่มช่วยกันตอบแล้วจึงเรียกหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งจากกลุ่มต่าง ๆ ให้แข่งขันกันยกมือตอบ (นาตยา ปีลันธานนท์, 2543: 54) โดยมีงานวิจัยของ วารุณี กุลบุตร (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิชาหลักการตลาด ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเทคนิคร่วมกันคิดกับการสอนแบบปกติ พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเทคนิคร่วมกันคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากปัญหาในการสอนวิชาการขาย 1 และความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจในการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในรายวิชาการขาย 1 ระหว่างการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันกับเทคนิคร่วมกันคิดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือทั้ง 2 เทคนิคนั้น ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่แตกต่างและสูงขึ้นหรือไม่อย่างไร และช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความพึงพอใจ ในวิชาการขาย 1 มากน้อยเพียงใด สำหรับผลการวิจัยจะเป็นแนวทางปรับปรุง และพัฒนาการเรียนวิชาการขาย 1 ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนในวิชาการขาย 1 เรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนในวิชาการขาย 1 เรียนด้วยเทคนิคร่วมกันคิดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนในวิชาการขาย 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันกับเทคนิคร่วมกันคิดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังเรียนในวิชาการขาย 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันกับเทคนิคร่วมกันคิดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังเรียนในวิชาการขาย 1 หลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้เรียน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. ครูได้เป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาการขาย 1 และปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิด
3. ทำให้ทราบการพัฒนาของนักเรียนด้านความรู้ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และระดับความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาการขาย 1 ในเนื้อหาต่าง ๆ ต่อไป
4. ได้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ที่ส่งผลในการพัฒนาทักษะทางสังคม ทักษะการเรียนรู้การทำงานกลุ่มแบบร่วมมือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการขาย ปีการศึกษา 2553 ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 168 คน จาก 3 สถาบันการศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยการอาชีพควนขนุน วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเรียนรายวิชาการขาย 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการขาย วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง จำนวน 56 คน โดยวิธีการสุ่มจาก 3 สถาบันการศึกษา แล้วแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก โดยนักเรียนชั้น ปวช. 1/1 จำนวน 28 คน เรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและนักเรียนชั้น ปวช.1/2 จำนวน 28 คน เรียนด้วยเทคนิคร่วมกันคิด

3. **ขอบเขตของเนื้อหา** คือ วิชาการขาย 1 หน่วยที่ 5 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการขาย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ความหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- 3.2 ความสำคัญของการมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- 3.3 รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- 3.4 ประเภทของผลิตภัณฑ์
- 3.5 ส่วนประสมของผลิตภัณฑ์
- 3.6 องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์
- 3.7 แหล่งความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

4. **ตัวแปร**

- 4.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ 2 เทคนิค ได้แก่
 - 4.1.1 เทคนิคทีมเกมแข่งขัน
 - 4.1.2 เทคนิคร่วมกันคิด
- 4.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ผลการเรียนรู้ ในรายวิชาการขาย 1 ได้แก่
 - 4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยที่ 5 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
 - 4.2.2 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 4.2.3 ความพึงพอใจต่อการเรียนแบบร่วมมือ

5. **ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย**

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยมีเวลาเรียนห้องละ 3 คาบ/สัปดาห์รวมทั้งสิ้นห้องละ 12 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ (ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม – 4 สิงหาคม 2553)

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย

สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยสนใจศึกษา การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในรายวิชาการขาย 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันกับเทคนิคร่วมมือกันคิดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิต่างนี้

แผนภูมิ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 หลังการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันในวิชาการขาย 1 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 หลังการเรียนด้วยเทคนิคร่วมกันคิดในวิชาการขาย 1 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 หลังการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดในวิชาการขาย 1 แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังเรียนในวิชาการขาย 1 แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดมีความพึงพอใจหลังเรียนในวิชาการขาย 1 อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ไว้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนในรายวิชาการขาย 1 ซึ่งเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิด ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความพึงพอใจ

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากคะแนนการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิด วัดโดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน หน่วยที่ 5 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ซึ่งวัดความรู้ในระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

1.1.1 ความรู้ความจำ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการจำได้ โดยสามารถตอบคำถามในแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหา ความหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ความสำคัญของการมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

1.1.2 ความเข้าใจ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการแปลความหมายสามารถตอบคำถามในแบบทดสอบโดยอธิบายคำถามที่ผู้ตอบจะต้องใช้ความรู้ ความจำมาประกอบเพื่ออธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ประเภทของผลิตภัณฑ์ แหล่งความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

1.1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการประยุกต์ใช้ ข้อมูล ทฤษฎี สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบโดยนำความรู้ ความเข้าใจ ไปใช้ในการแสวงหา แหล่งความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

1.1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบ โดยอาศัย หลักการขององค์ประกอบของผลิตภัณฑ์

1.2 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ซึ่งจัดเป็นกลุ่มย่อยแบบลดความสามารถกลุ่มละ 4 คน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือระหว่างเทคนิค ทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิด นักเรียนแต่ละคนร่วมกันทำงาน แบ่งหน้าที่ในความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือ มีน้ำใจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป้าหมายของกลุ่ม คือความสำเร็จของกลุ่มที่มาจากการพัฒนาตนเองของสมาชิกภายในกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบ สังเกตพฤติกรรมด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3 ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันและเทคนิคร่วมกันคิดใน วิชาการขาย 1 หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกลงในกิจกรรมการสอนวิชาการขาย 1 หลังจากที่ นักเรียนได้ร่วมกันทำงานในกลุ่ม นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้ร่วมกันทำงานให้สำเร็จ มีความสุขที่ได้ มีการช่วยเหลือกัน จากการยอมรับความสามารถของเพื่อนและพอใจในความสำเร็จที่ได้จากการ คะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่ม ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาการขาย 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. วิชาการขาย 1 หมายถึง วิชาที่สอนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขา การขาย หน่วยที่ 5 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งเนื้อหาสาระ วิชาตรงตามจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้หลังจากสอน เนื้อหาเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่ลดความสามารถและร่วมรับผิดชอบภาระงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม คะแนนที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับมาจาก 2 ส่วน คือ คะแนนรายบุคคลและคะแนนกลุ่ม สำหรับ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือในวิชาการขาย 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขันและ เทคนิคร่วมกันคิด

3.1 เทคนิคทีมเกมแข่งขัน (TGT) หรือ Teams Games Tournaments หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนร่วมมือกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ โดยสมาชิกมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียนที่มีความสามารถเดียวกันของแต่ละกลุ่มออกมาแข่งขันประจำโต๊ะการแข่งขันหน้าชั้นเรียน เมื่อมีการแข่งขันจนครบแล้ว นักเรียนกลับเข้ากลุ่มเดิมและนำผลการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ สำหรับการสอนวิชาการชาย 1 โดยเทคนิคทีมเกมแข่งขันมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 ครูมีนักเรียนทั้งหมด 28 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน มีความสามารถคละกัน คือ เด็กเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน เด็กอ่อน 1 คน

3.1.2 จัดโต๊ะตอบปัญหา โดยให้คนเก่งแต่ละกลุ่มนั่งรวมกัน 1 โต๊ะ โต๊ะละ 4 คน เด็กปานกลางแบ่งเป็น 2 โต๊ะ โต๊ะละ 4 คน เด็กอ่อน 1 โต๊ะ โต๊ะละ 4 คน

3.1.3 ดำเนินการตอบคำถามและเมื่อตอบคำถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนกลับเข้ากลุ่มเดิม (กลุ่มคละความสามารถ)

3.1.4 นำคะแนนของแต่ละคนที่ได้รับมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนมากที่สุดกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ

3.2 เทคนิคคร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มตามที่ครูกำหนด โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยกันอธิบายทำกิจกรรมกลุ่มโดยยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หลังจากทำกิจกรรมกลุ่มเสร็จแล้ว ครูจัดการแข่งขันโดยให้นักเรียนนั่งประจำกลุ่มและครูกำหนดหมายเลขสมาชิกแต่ละกลุ่ม ครูตั้งคำถามและเรียกหมายเลข นักเรียนแข่งขันกันยกมือตอบจนครบคำถาม จากนั้นแต่ละกลุ่มสะสมคะแนนการแข่งขัน กลุ่มไหนคะแนนมากที่สุดกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ สำหรับการสอนวิชาการชาย 1 โดยเทคนิคคร่วมกันคิดมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน ที่มีความสามารถคละกัน โดยครูมีนักเรียนทั้งหมด 28 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน มีความสามารถคละกัน คือ เด็กเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน เด็กอ่อน 1 คน

3.2.2 จัดโต๊ะตอบปัญหาแบ่งเป็น 7 โต๊ะ โต๊ะละ 4 คน ครูกำหนดหมายเลขประจำตัวให้นักเรียนแต่ละคน โดยสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มช่วยกันระดมความคิด ระดมสมอง เพื่อตอบคำถาม

3.2.3 ครูสุ่มเลือกสมาชิกเป็นตัวแทนเพื่อตอบคำถาม สมาชิกทุกคนมีโอกาสถูกคัดเลือกให้ตอบคำถามเท่า ๆ กัน โดยครูสุ่มเรียกหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งในแต่ละกลุ่มเป็นผู้แข่งขันกันยกมือตอบ คะแนนที่ได้เป็นคะแนนของกลุ่ม และเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนซึ่งได้เท่า ๆ กัน กลุ่มใดตอบคำถามและสะสมคะแนนได้มากที่สุด กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ